फलानि समादाय वनं प्रविश्य फलान्यवकीर्णानि । ततो घण्टां परित्यज्य वानराः सर्वे फलासक्ता बभूवुः । कुट्टिनी घण्टामादाय समागता । ततः सा सकललोकपूज्याभवत् । अतोऽहं ब्रवीमि शब्दमात्रान्न भेतव्यमित्यादि । ततस्ताभ्यां संजीवकः समानीय राज्ञो दर्शनं कारितः । अथ तेन सहान्योन्य-
5 स्नेहेन सोऽपि चिरकालं निवसति । अथ कदाचित् तस्य सिंहस्य भ्राता स्तब्धकर्णो नाम समागतः । तस्यातिथ्यं कृत्वा समुपवेश्य पिङ्गलकस्तदा-हारार्थं पशून् हन्तुं प्रचलितः । अनन्तरं संजीवको ब्रूते । देव अद्यहतमृगाणां मांसानि क्व । राजाह दमनककरटकौ ज्ञानीतः । ततः संजीवको ब्रूते । ज्ञायतां किमस्ति नास्ति वा । सिंहो विहस्याह नास्त्येव तत् । संजीवको
10 वदति । कथमेतावन्मांसं ताभ्यां खादितं । राजाह । खादितं व्ययितमवधी-रितं च प्रत्यहमेषः क्रमः । संजीवको ब्रूते । कथं श्रीमद्देवपादानामगोचरेणैवं क्रियते । राजाह । अथ किं । संजीवको वदति । नैतदुचितं ।

तथा चोक्तं ।

नानिवेद्य प्रकुर्वीत भृत्यः किंचिदपि स्वयं ।
15 कार्यमापत्प्रतीकारादन्यत्र जगतीपतेः ॥ ८६ ॥

अन्यच्च । कमण्डलूपमोऽमात्यस्तनुत्यागो बहुग्रहः ।
नृपतिः किंक्षणो मूर्खो दरिद्रः किंवराटकः ॥ ८७ ॥

अपरं च । तस्यायत्यां सदा श्रेयो यः काकिन्यापि वर्धयेत् ।
कोषः कोषवतः प्राणाः प्राणाः प्राणा न भूपतेः ॥ ८८ ॥

20 किं च । धन्योऽन्यैरकुलाचारैः सेव्यतामिति पूरुषः ।
धनहीनः स्वपत्न्यापि त्यज्यते किं पुनः परैः ॥ ८९ ॥

एतच्च राज्ञः प्रधानं दूषणं ।